

PINK PEOPLE

**1985
NO 5
SEPT -
OKT**

**LOSSE
NO'S
EEN
PIEK**

MANNENLIJN

020-252225

"PINK-PEOPLE"

tweemaandelijks uitgave door 't
N.V.I.H. - COC - VENLO.

Blad met informatie en meningen.

Abonnement: fl. 15,00 per jaar
(gironummer 5574187 t.n.v.
penningmens COC Venlo), onder
vermelding van: P.People.

Informatie over lidmaatschap
en/of abonnement, oftewel voor
het inzenden van reakties
en/of opgeven van advertenties:

N.V.I.H. COC VENLO
REDAKTIE PINK PEOPLE

POSTBUS 611
5900 AP VENLO.

REDAKTIE TEAM:

VERONIQUE NIEL

JOHN WIJNHOFEN

THIJS JASPERS

LAYOUT:

CLEMENS LANTMAN

TYPWERK:

ED VAN POORTEN

inhoud

- 3 Van de redactie
- 4 Vanachter de bestuurstafel
- 6 Marnenlijn
- 7 Nairobi 1985, 2
- 9 Afscheid
- 10 AIDS
- 13 Roodharig koekjesmonster
Vrouwenavond
Giraffes
- 15 Vertellen
- 17 Pot & Baan
- 19 Gelijk
- 20 Bi
- 21 Geknipt
- 24 Plaats
- 25 Puzzel

OVER INGEZONDEN BRIEVEN...

Tot haar grote genoegen bespeurt de redactie van Pink-People bij de lezers en lezeressen een toenemende geneigdheid om via ingezonden brieven te reageren op de inhoud van dit blad. Gaarne blijven wij onze ruimte openstellen voor uw meningen. Wel verzoeken wij u rekening te houden met de onderstaande spelregels:

1. voor de inhoud van de ingekomen brieven/mededelingen zijn de auteurs zelf verantwoordelijk;
2. brieven worden niet geplaatst dan met vermelding van de naam van de opstelster/opsteller, tenzij uitdrukkelijk wordt verzocht deze naam -die dan wel bij de redactie bekend moet zijn- niet te openbaren;
3. de redactie behoudt zich het recht voor ter plaatsing aangeboden stukken in te korten;
4. Pink-People is het orgaan van de afdeling Venlo & omstreken van de N.V.I.H. - COC; de redactie heeft uiteraard een zekere onafhankelijkheid; ook kritiese geluiden ten opzichte van 't COC moeten gepubliceerd kunnen worden; desalniettemin voelt de redactie zich ten eerste verbonden met de doelstelling van de COC-afdeling; de redactie voert haar werk dus uit in dienstbaarheid aan de homobevrijding... de strijd tegen homo-onderdrukking; DAARBIJ WIJST ZIJ ELKE FORM VAN DISKRIMINATIE AF.
Ingezonden stukken met een diskriminatoire karakter -een lid van de Centruumpartij zou bijvoorbeeld op de gedachte kunnen komen ons periodiek te gebruiken voor verspreiding van zijn/haar mening- zullen derhalve geweerd worden.
Komen dergelijke artikelen toch bij ons binnen, dan veroorloven wij ons daarmee te doen, wat ons passend voorkomt;
5. reakties op redaktionele mededelingen/verhandelingen zullen worden beantwoord door dat lid van de redactie, dat een bericht heeft verzorgd;
6. uiteraard is de redactie bereid desgevraagd over het door haar gevoerde beleid verantwoording af te leggen:
 - in een vergadering van de afdeling Venlo & omstreken van het COC,
 - aan ingezonden-brieven-schrijvers/-sters in voorkomende individuele gevallen.

van de redactie

door: Véronique Niël

VAN DE REDAKTIE.....WELKE REDAKTIE?

Dit is de laatste keer voor mij in deze rubriek. Ik stop ermee, met m'n activiteiten voor dit blad. Waarom? Omdat andere dingen, waar ik al eerder voor koos, meer tijd gaan vragen.

Ik zal het missen het werken met de redactie voor PP, maar ik kan het altijd nog lezen. Alhoewel?.....

Verderop in dit blad kun je lezen dat John Wijnhoven zich ook terugtrekt uit de redactie. Blijft alleen Thijs Jaspers over. Nu was het met z'n drieën al hard werken, je snapt wel dat het in je eentje helemaal niet gaat. Wij, de redactie, hebben ons hoofd gebroken om een manier te vinden om nieuwe redactieleden op te sporen. We hebben een advertentie geplaatst, we hebben oproepen geplaatst, maar helaas.

Ik kan me voorstellen dat er mensen zijn die er niet voor kiezen om aan PP mee te werken.

Ik kan me ook voorstellen dat er mensen zijn die dat wel willen, maar niet durven. Zo'n laatste was ik ook.

Ik had nog nooit iets geschreven voor een blad, ik wist niet of me dat zou lukken. Twijfels alom. Toch heb ik het gewaagd. Ik schreef een kort stukje om me voor te stellen aan jullie, nam een gedeelte van de verspreiding op me en zo kwam van het een het ander, tenslotte werd ik koördinator.

Soms liep er iets mis maar ik stond nooit alleen om iets op te lossen, daar heb je immers je mederedactieleden voor.....

Het is dus voor het voortbestaan van PP onontbeerlijk dat er redactieleden bijkomen. En je hoeft echt niet alles meteen te kunnen, getuige mijn verhaal.

Dus als je zin hebt laat het dan even weten want zonder jou komt er geen PP nummer 6!!!!

In dit nummer vind je weer allerhand. Een artikel van Chris van Vlijmen over een publikatie in "'t Klökske", het streekblad van Sevenum met daarbij een interview met de pastoor die het bewuste artikel schreef.....

René, Jos, José en ik hebben op dit artikel akaut gereageerd door op een mooie

zaterdag heel Sevenum met voorlichtingsfolders van de andere kant.....

Ook in dit nummer een artikel over AIDS, over een bijeenkomst georganiseerd door ons eigen "AIDS-Team".

Verder de bekende standpuntbepalingen, een oproep van de homostudies Utrecht en een uitnodiging voor een vrouwenavond.

Ik wens je veel leesplezier en ik hoop dat de redactie snel aangevuld zal zijn.

van achter de bestuurstafel

door: Ed Gubbels
en Harrie Vaessen

VAN ACHTER DE BESTUURSTAFEL

Hallo lieve sieskes van mich,

Misschien heb je het al gelezen in de vorige Pink People; want zoals Matthieu toen al schreef ben ik één van de twee in de schoot gevallen engelen (nou ja,..... engel?.....je moest 'ns weten) en ga ik René Bardoel opvolgen als eerste secretaris. Een hele taak natuurlijk, maar mede door de werkoctenden en de goede medewerking van René (slijm,slijm) schijnt het allemaal wel te lukken en mag ik zijn taak na de eerstkomende ledenvergadering officieel overnemen.

Ik loop nu al zo'n 9 maanden de deur binnen het secretariaatswezen van het COC plat, waardoor ik zéér vertrouwd ben geraakt met de afdeling ("feeling" schijnt zoiets te heten) en als ik binnenkort mijn acteertalenten in de rol van secretaris mag gaan bewijzen, wordt het dagelijks bestuur al gelijk geconfronteerd met een niet zo aangename kwestie. Want wat is er namelijk aan het handje?

Zoals je misschien al weet wil onze verhuurder - Vormingscentrum Switch - een beetje meer huur gaan vragen; "een beetje" zijnde 300% van de huidige huur, wat onze penningmens (zie verderop!) op z'n zachts uitgedrukt nogal een onethische gang van zaken vindt, daar hij een dergelijk monsterachtig hoog bedrag natuurlijk nooit van de rekening kan plunderen of uit de bodemloze put (=kas) tevoorschijn kan toveren.

Zoals het er nu naar uiziet moeten we per 1 oktober definitief uit het pand aan de Keullerstraat 1 met de noorderzon zijn vertrokken. Alleen onze secretariaatswerkzaamheden kunnen we misschien elders in Switch voortzetten (gunst!). De kans is dan ook groot dat we op zéér korte termijn alles moeten moven wat betreft het soosgedeelte en hoogst waarschijnlijk wijken we dan uit met onze koekjestrommel (en de rest natuurlijk ook) naar ons aller Harry Doesborgh in Tegelen, die ons een mooie opslagruimte heeft kunnen verschaffen. De toekomstige soosactiviteiten zullen dan hopenlijk plaatsvinden in het

collectief café "de Splinter". Dus al met al toch ook weer niet zo'n pessimistische vooruitzichten.

Verder valt er te melden, dat we binnen de afdeling Venlo een nieuwe werkgroep hebben mogen begroeten (zie vorige Pink People) en wel ééntje die zich bezighoudt met de problematiek rond A.I.D.S. en dat de coördinator zich voordoet in de persoon van Wiel Lemmen. Deze heeft dan tevens namens het COC zitting in het A.I.D.S. - platform.

En dan, beste "pink"-ers en "pink"-sters, natuurlijk niet te vergeten de twee wel zeer geslaagde krantenberichten, waarmee we respectievelijk de Volkskrant en het Dagblad voor Noord-Limburg behaalden. Het betrof hier in de eerste plaats een hele goede vriend van mij, Ted Merkus, die voor iemand, die anoniem wenste te blijven omtrent zijn bisexualiteit, een contactadvertentie in het DvNL probeerde te plaatsen. Naderhand bleek dat deze dus niet geplaatst kon worden en wel om de hoogst twijfelachtige reden dat de advertenties in het betreffende dagblad zuiver en alleen op een eventueel voortvloeiend huwelijk gericht zouden zijn. Nou ja zeg.....ooit d'r al eens aan gedacht dat een bisexuele relatievorm ook in een huwelijk kan uitlopen?

En ten tweede hadden we de eer om op de voorpagina van het DvNL te pronken, mede door toedoen van ondergetekende zelf. Omdat ik zonodig weer 'ns moest solliciteren in een wel heel homo-onvriendelijke klere(n) - winkel. Waar ik dus werd afgewezen vanwege te weinig ervaring volgens de dienstdoende "dame", die zich boven alles ook nog cheffin pleegde te noemen, terwijl ze uitdrukkelijk wilde weten of ik wel of niet flikker was. Want flikkers vond ze toch niet zó bevorderlijk voor de zaak, aldus het opgetutte macramégeval. Zo zie je maar weer; ook daar wordt nog steeds gediscrimineerd. Matthieu heeft mij al toegezegd, dat we ons in de toekomst vaker met dit soort "zaken" bezig zullen houden. (Ik heb hem dan ook heilig beloofd om te blijven solliciteren!!!). Want de discriminatie gaat helaas gewoon door. HET COC OOK!!!!

Zo, en dat was het dan wat ik te zeggen had en ik geef nu snel het woord aan mien beste Harrie, en ik hoop jullie snel terug te zien/lezen*.

* = doorhalen, wat niet van toepassing is.

Hallo beste luitjes. Na Ed zal ik me dan ook maar gelijk voorstellen. Ik ben dus de tweede engel (zie vorige Pink People). Mijn taak zal het worden om te proberen de in- en uitgaande geldstromen een weinig in goede banen te leiden, om zo-doende mede zorg te dragen voor een behoorlijk reilen en zeilen van de afdeling venlo. Nu en in de toekomst.

Ik begin uiteraard niet onvoorbereid aan een dergelijk immens karwei. Onze scheidende financiële artiest, Jos Karis, heeft mij namenlijk eerst behoorlijk ingewerkt en wegwijs gemaakt in de enorme stapel paperassen. Daarvoor nogmaals mijn hartelijke dank, Jos! Dit feit, en het feit dat ik mijn schooltijd heb mogen doorbrengen op een administratieve opleiding, geven mij de zekerheid dat ik deze functie naar behoren zal kunnen vervullen.

Bovendien ben ik al een aantal maanden aktief binnen de muren van het sekretariaat, als meedraaier zoals dat met een mooi woord heet. Zo bezocht ik de werkochtenden van het sekretariaat en de werkgroepenraadsvergaderingen. En aangezien dat dat mijn aard niet is, heb ik in die tijd niet zitten te niksen. Mijn beslissing om het ambt van penningkunstenaar aan te nemen was dus geen overhaaste stap. Ik heb me heel goed op de hoogte laten brengen van wat er allemaal bij die taak komt kijken (en dat is niet niks) en heb toen pas besloten deze job aan te nemen.

Een aspekt wat er namenlijk bij komt kijken, is dat ik als penningmens automatisch lid ben van het dagelijks bestuur. Dat zort er dan weer voor dat ik jullie regelmatig, via deze rubriek op de hoogte mag houden van onze gedane bezigheden en de eventuele geplande aktiviteiten.

Verder wil ik nog wat kwijt over Pink People. Helaas zijn er binnen zéér korte tijd een aantal leden, om verschillende redenen, uit de redaktie weggevallen.

Namenlijk Véronique Niël, John Wijnhoven en Peter Vennekens. Langs deze weg wil ik jullie nog bedanken voor alle tijd, werk en moeite (bloed, zweet en tranen) die jullie aan Pink People besteed hebben! Maar.....beste luitjes, dat wil natuurlijk wel zeggen dat de redaktie nog héél goed de nodige vrouwen- en mannenkrachten kan gebruiken, aangezien Thijs Jaspers na het verschijnen van deze editie er helemaal alleen voor is komen te staan. Dat kan natuurlijk niet! Dus iedereen die op enige wijze aan dit blad wil meewerken, of daarvoor wel interesse heeft, is bij deze uitgenodigd om daarover eens kontakt op te nemen met iemand van het dagelijks bestuur. DUS BESTE MENSEN LAAT A.U.B. IETS VAN JE HOREN!!!! We strijden tenslotte allemaal voor hetzelfde doel enThe battle must go on!

mannenlijn

door: Erik Cardinaals

DE MANNENLIJN

In dit artikeltje iets over de mannenlijn: over hun doelstellingen, een overzicht van de gesprekken die ze ontvingen in 1984 en een overzicht van vijf jaar mannenlijn.

De mannenlijn is een landelijke informatie- en luisterlijn voor én door mannen die telefonies te bereiken is op maandagavond, dinsdagmiddag en vrijdagavond onder nummer 020-252225. De mannenlijn heeft als doelstelling informatie te verschaffen over de mannenbeweging en om met mannen te praten hun problemen. Men wil er toe bijdragen, dat mannen zich meer met hun mannenrol en emancipatie gaan bezighouden en zo de mannenbeweging bijstaan in het bereiken van eerder genoemde doelstellingen. In het verslag van de mannenlijn over 1984 inventariseert de organisatie de binnengekomen gesprekken van dat jaar. Bij elk telefoontje probeert men wat meer inzicht te krijgen over de beller en zijn vraag of probleem met behulp van een aantal variabelen en die probeert in te vullen (uit welke regio de beller komt, leeftijd, aard van het gesprek, onderwerp en duur van het gesprek).

In het jaarverslag signaleert men, dat het aantal gesprekken relatief zijn afgenomen (1983; 732 en 1984; 511).

De helft van alle gesprekken komt uit de regio Randstad en Amsterdam en er wordt vanuit het Noorden en Zuiden niet zoveel gebeld met de mannenlijn.

Bij de leeftijd van de bellers constateert men dat de meeste mannen tussen de 20 en 40 jaar zijn. De helft van de gesprekken zijn te betitelen als informatiegesprekken en de andere helft wordt gevormd uit probleem- en contactgesprekken.

Bij de gespreksonderwerpen skoren vragen over de mannenbeweging hoog (30-40%) en er wordt veel over homoseksualiteit en homoseksualiteit in het huwelijk gebeld (20% van alle gesprekken!). Verder bellen mannen vrij veel over huwelijk en echtscheiding en over contactproblemen met vrouwen.

De meeste gesprekken zitten tussen 1 en 10 minuten met enkele uitschieters naar

één uur!

De bovenstaande gegevens zouden een belangrijke functie kunnen hebben voor de mannenbeweging, vooral wat de strategie betreft die de mannenbeweging zou willen volgen t.a.v. de mannen die nog geen affiniteit met de mannenbeweging of mannenemancipatie hebben.

Hierover spreekt de organisatie van de mannenlijn zich uit in hun terugblik op vijf jaar mannenlijn, dat hieronder zal worden weergegeven.

Bij de telefoongesprekken maakt men op dat die in de vijf jaar relatief zijn afgenomen. Er wordt meer gebeld op maandag en dinsdag, dan op vrijdag.

Er zit in die vijf jaar een tendens in dat het aantal telefoongesprekken buiten de Randstad gestaag toeneemt en dat de meeste problemen waar de mannen over bellen in meer of mindere mate te maken hebben met het rolpatroon waarin mannen zitten. De mannenlijn heeft voor mannen een belangrijke functie omdat veel mannen met hun probleem bij niemand terecht kunnen en anoniem bellen biedt voor hen een mogelijkheid om over hun problemen te kunnen praten.

De bekendheid van de mannenlijn is nog steeds niet zoals men gehoopt had. Bij de oprichting in 1980 zijn er wel veel interviews gegeven aan bladen en ook via de radio en dat had tot gevolg dat er in de begintijd het aantal telefoongesprekken langzaam maar zeker steeg. Begin 1983 zag men het aantal telefoontjes zienderogen afnemen en toen is de organisatie begonnen met het plaatsen van kleine advertenties in (regionale) dagbladen.

Deze manier van werken heeft een tijd lang goed gewerkt en het aantal telefoontjes steeg. Op dit moment is men bezig om via andere wegen de mannenlijn wat meer bekendheid te geven onder alle lagen van de bevolking: door middel van affiches en stickers. De organisatie van de mannenlijn bestaat uit ongeveer vijftien vrijwilligers die de mannenlijn bemannen en het administratieve werk verrichten. Een belangrijk vereiste bij het functioneren binnen de mannenlijn is, dat men bekend moet zijn met mannenemancipatie of er enige affiniteit mee heeft.

De schrijver constateert dat de vrijwil-

ligers, die ieder twee dagdelen per maand aan de telefoon zitten, behoefte hebben aan gespreksttraining, om bijvoorbeeld in gesprekken met mannen sneller de werkelijke problemen van de man duidelijk te krijgen.

Verder is het zo dat de sociale achtergrond van de vrijwilligers (sociale sector) is oververtegenwoordigd en meer in overeenkomst zou moeten zijn met de verschillende achtergronden van de bellers.

Wat emancipatie en hulpverlening betreft is de mannenlijn vijf jaar geleden vertrokken vanuit het idee dat de mannen die zouden bellen duidelijke vragen en problemen t.a.v. hun mannenrol zouden stellen. Dit bleek niet zo te zijn. Dit geldt wel voor de 30-40% vragen over de mannenbeweging.

Het ligt aan de gesprekstechniek van de vrijwilliger hoe goed hij de emancipatie-elementen bij een gesprek naar boven kan halen. De mannenlijn krijgt, in vergelijking met andere telefoonhulpdiensten, specifieke vragen en problemen binnen: seksualiteit, homoseksualiteit (in het huwelijk).

Voor deze onderwerpen bellen mannen liever naar de mannenlijn dan naar een algemene telefoonhulpdienst.

Een doelstelling van de mannenlijn is onder andere meer greep krijgen op gesprekken zelf (om de emancipatie-elementen naar boven te krijgen), maar ook de mannenlijn onder bredere lagen van de bevolking bekend te maken.

Verder hoopt men dat de mannenbeweging meer gebruik zal maken van de informatie die ze binnen krijgt en ook dat de mannenlijn meer gebruik kan maken van de mannenbeweging, zodat men mannen gemakkelijk kan verwijzen naar regionale adressen en activiteiten van de mannenbeweging.

De uitgesproken verwachtingen en wensen zijn de moeite waard om bereikt te worden.

De mannenlijn heeft een belangrijke functie, want ze bereikt vele mannen die wij (nog) niet bereiken!

VOOR VRAGEN EN PROBLEMEN: BEL DE MANNENLIJN: 020-252225.

(Maandag en vrijdagavond van 20.00-23.00 uur en dinsdagmiddag van 15.00-18.00 uur).

DE REDE VAN KAPPEYNE VAN DE COPPELLO OP DE DERDE VROUWENCONFERENTIE IN NAIROBI

Gelijkberechtiging is geen luxe-goed

De redevoering van staatssecretaris Kappeyne van de Coppello op de Derde Wereldconferentie te Nairobi op vrijdag 19 juli is in de Nederlandse pers voornamelijk in het nieuws gekomen vanwege haar opmerkingen over de speciale positie van de lesbische vrouwen. Ze heeft uiteraard meer gezegd. Hieronder daarvan een samenvatting plus de letterlijke teksten van enkele onderdelen.

De staatssecretaris merkte op dat er in Nederland sinds 1975 een apart beleid met een daarbij behorende infrastructuur opgezet is om gelijke kansen en rechten te geven aan vrouwen en mannen, maar dat er nog steeds belemmeringen bestaan voor vrouwen in de structuren en procedures bij het beleidsmaken. Ook bestaat er verschil in opvattingen in Nederland: Zij die een gelijke verdeling van macht tussen man en vrouw nastreven staan tegenover de aanhangers van de status quo. "Achter deze tegenover elkaar staande meningen staan natuurlijk sociale en politieke krachten," aldus de staatssecretaris. Ze noemde verder het streven van de vrouw naar gelijkberechtiging en onafhankelijkheid geen luxe-goed. Ze legde vervolgens haar toehoorders uit dat het opzetten van een speciaal beleid voor vrouwen niet automatisch leidt tot integratie van die gedachten in het algemene overheidsbeleid. Daarom is, zo zei ze, nu ook de definitie van het probleem veranderd. Aanvankelijk werd het benaderd vanuit termen van het inhalen van achterstanden en het stimuleren van iemands vrijheid zijn of haar eigen rol te kiezen. Nu wordt het gezien als een kwestie van machtsverdeling.

"Naar onze mening hoort noch de werkgelegenheidsverdeling noch de toedeling van verantwoordelijkheden plaats te vinden op basis van iemands geslacht, burgerlijke staat of seksuele voorkeur. De echtgenoot is niet langer de enige kostwinner in het gezin. Eveneens moet heteroseksueel gedrag niet meer bestaansrecht hebben

dan homoseksueel gedrag," zei Kappeyne van de Coppello. Ook legde de staatssecretaris uit dat seksueel geweld aanvankelijk gezien werd als een morele kwestie, maar nu wordt benaderd als een integraal onderdeel van het beleid in het kader van een gelijke kans en rechten om bijvoorbeeld werkomstandigheden voor vrouwen te verbeteren. Ook noemt ze met zoveel woorden het ontsnappen aan seksueel geweld een motief om een land te ontvluchten. Ook constateerde ze dat er zelfs in Nederland nog een kloof bestaat tussen het formuleren van een beleid en de uitvoering ervan.

Vervolgens besteedde Kappeyne van de Coppello in haar rede ruime aandacht aan de situatie op de Nederlandse Antillen. Dan volgen er een serie opmerkingen waarmee de staatssecretaris wil bijdragen aan de door de conferentie uit te stipelen strategieën voor de toekomst. Ze merkte onder andere op: "Het is een absolute must om vrouwen te mobiliseren tot een effectievere en beter gecoördineerde deelname aan het politieke leven, in de regering van hun land en vooral de hogere echelons".

Verder toont ze zich voorstander van een strategie met twee varianten. De eerste

is financiële steun aan activiteiten van vrouwengroepen die invloed uitoefenen op de politiek. De tweede is het opzetten van experimenten met overheidshulp zodat voorstellen tot beleidsveranderingen op basis van die experimenten geformuleerd kunnen worden.

Een essentieel element bij de strategie is het onderscheid tussen de specifieke vrouwengroepen die een verschillende aanpak vereisen. "Ik denk daarbij niet alleen aan meisjes en oudere vrouwen, maar vooral aan de categorie van migrantenvrouwen." In dit kader benadrukte de staatssecretaris de "speciale positie" van lesbische vrouwen. "Ik wil niet het lijden van de verschillende categorieën vrouwen vergelijken om te zien wie het slechts af is, maar ik zou willen zeggen dat vrouwen wier gedragspatroon homoseksueel is tweemaal zoveel lijden in vele delen van de wereld. De regressie gaat zo ver dat het lijkt dat ze als groep helemaal niet bestaan." Ze besluit haar rede met het devies: "Divided we fall, united we stand." En dat allemaal namens "The Kingdom of the Netherlands", dat deze eeuw uitsluitend "Queens" als staatshoofd heeft gehad.

DAGELIJKS GEOPEND vanaf 21 uur dinsdag gesloten

zwembad 30°
jet streamer
stoombad
finse sauna
zonedak
bar
petit restaurant
solarium

gay saunaclub

THE PLUNGE

Dagelijks van af 13.00 uur
Elke vrijdag en zaterdag
nachtsauna
tel. 04750-33119

dagelijks van 21 u. 's maandags gesloten
swalmerstraat 42
ROERMOND ☎ 04750-33119

clublokaal motorsportclub
THE RURALS M.C.
leertreffen: elke 2^e en laatste zaterdag van de maand

KOFFIE-CORNER

"FLORENSKE"

DAGELIJKS GEOPEND van 11 tot 23 uur

SWALMERSTRAAT 40 ROERMOND tel: 04750-33119

Afscheid

door: John Wijnhoven

BIJ EEN AFSCHIED...

Onlangs heb ik besloten om uit de redactie van Pink People te stappen.

Dat besluit heb ik niet alleen genomen omdat ik steeds meer politieke activiteiten voor de Partij van de Arbeid in Venlo ben gaan ontplooiën, maar ook omdat de betrokkenheid met de Venlose afdeling van het COC steeds geringer werd.

Ik merkte dat ik steeds minder aan Pink People kon bijdragen vanuit de afdeling zelf: ik kon bijvoorbeeld niets meer schrijven over activiteiten, gebeurtenissen, nieuwigheden binnen de afdeling, enzovoort. Dat ervoer ik als een gemis, alhoewel "eksterne" bijdragen uiteraard ook zeer welkom en lezenswaard kunnen zijn.

Ik stond als het ware aan de wieg van Pink-People.

De eerste uitgave (ik heb hem nog) was een aan elkaar geniet stencilwerk, zonder naam en overwegend "gezellig".

In dat eerste nummer werd een oproep gedaan om namen voor ons nieuwe afdelingsblad in te sturen.

Nooit meer zijn er zoveel reacties gekomen op een oproep in Pink People, als toen.

Een vrouw uit Helden won de "prijsvraag" en kreeg een boekenbon uitgekeerd.

De kwaliteit, zowel kwa lay-out als kwa inhoud, is steeds verbeterd. Dat is niet alleen een persoonlijke mening, maar valt ook af te leiden uit de abonnees die Pink People nu heeft.

Nu, na bijna 5 jaar, is Pink People niet alleen een blad voor leden van de afdeling Venlo, maar er zijn abonnementen in Eindhoven, Rotterdam, Nijmegen en Amsterdam.

Zowel welzijnsinstellingen als bibliotheken hebben een abonnement, maar ook bijvoorbeeld het dokumentatiecentrum van homostudies, Utrecht.

Beste mensen, op dit moment is de redactie van Pink People een kwetsbare klub: onlangs vertrok Peter Vennekens en nu dus Véronique Niël en ik.

Er moeten nieuwe mensen bijkomen, wil het voortbestaan gegarandeerd zijn. Ik hoop

dan ook van harte dat deze oproep goed verstaan wordt. Misschien wel éven goed als indertijd de oproep om suggesties voor een naam van ons blad in te sturen! Wie weet, wordt het aantal nu zelfs overtroffen.

Ik wil de mensen (helaas was het soms maar een klein aantal) die zich mede hebben ingezet om van Pink People te maken wat het nú is, bedanken voor de prettige samenwerking, maar ook wil ik allen bedanken die op wat voor manier, hetzij door reacties, hetzij door het schrijven van een interview of artikel, hebben bijgedragen aan de inhoud van Pink People.

Wat Pink People betreft waren het 5 fijne jaren binnen de COC-afdeling-Venlo.

collectief café **DE SPLINTER** net even anders!

- voor:
- levende muziek
 - cabaret en toneel
 - maatschappelijke activiteiten
 - een goed glas bier

Dominicanenstraat 6 Venlo
(achter C&A)
tel. 077-18066

openingstijden:

dinsdag, woensdag, donderdag vanaf 19.00u
vrijdag, zaterdag, zondag vanaf 14.00u
maandagavond is te reserveren

Ad Beckeringh, medewerker GGD Rotterdam:

"WE MOETEN GEDOSEERD PANIEK ZAAIEN"

"Ik zou het wel op de Coolsingel willen uitschreeuwen: twintig procent van alle homoseksuele mannen in Rotterdam is besmet met het AIDS virus. De risicogroepen moeten verrekke goed weten wat er gebeurt. De tijd dringt. Daarom ben ik er voor om in de voorlichting wat grover te werk te gaan. We moeten gedoseerd paniek zaaien."

Ad Beckeringh, sociaal verpleegkundige en medewerker van de Rotterdamse GGD, weet dat angst een slechte raadgever is, maar wil in het geval AIDS toch een uitzondering maken. Na zijn bezoek aan de Verenigde Staten waar hij samen met de wethouder van Volksgezondheid uit de Maasstad W. van der Have, een rondgang heeft gemaakt langs de AIDS-klinieken en hulpverleningscentra in San Fransisco, Washington en New York, is hij ervan overtuigd, dat homoseksuele mannen -de belangrijkste risicogroep - vandaag nog hun seksuele gedrag moeten veranderen. "Je moet heel erg oppassen dat je de negatieve beeldvorming over homoseksualiteit niet gaat versterken, dat je bijdraagt aan de stigmatisering, maar ik ben bereid om dit maatschappelijke effect tijdelijk op de koop toe te nemen."

In de Verenigde Staten hebben ze Beckeringh te verstaan gegeven, dat mensen die tot de risicogroep behoren, hun gedrag pas veranderen als ze iemand uit hun eigen sociale milieu hebben zien sterven aan AIDS. "Dan gaan ze zitten rekenen. Heeft m'n vriend soms met zijn vriend gevreeën? Een kleine groep is na de eerste berichten over AIDS gelijk achter de begonia's gekropen. Een andere kleine groep blijft Russisch Roulette spelen. De massa wijzigt stap voor stap z'n gedrag. Die gaan in plaats van één keer per week, één keer per maand naar de sauna. Daar moeten we heel snel iets aan doen. Uit de gezondheidsvoorlichting weten we dat angst op lange termijn geen gedragsverandering te weeg brengt. Maar als je op korte termijn iets wilt bereiken dan kun je angstprikkels wel gebruiken. We

maken nu allemaal keurige folders over AIDS, maar wat iedereen zich nog herinnert is een artikel uit Panorama van vorig jaar, met verschrikkelijke foto's."

Ad Beckeringh gaat vanaf 1 september bij de Rotterdamse GGD - een laagdrempelige, neutrale instelling - de zogenaamde AIDS-test uitvoeren. Hij is daar vanwege zijn kennis van de psycho-sociale aspecten van AIDS en zijn lange ervaring in de geslachtsziektenbestrijding speciaal voor uitgekozen. Aan het bloedonderzoek op antistoffen zitten namelijk nogal wat problemen vast die niet onderschat mogen worden. Ter voorbereiding op zijn nieuwe functie heeft hij zich in de Verenigde Staten, waar al enige tijd met een dergelijke test wordt gewerkt, breed georiënteerd over de effecten van het bloedonderzoek zowel in persoonlijk als maatschappelijk opzicht. Sceptisch keerde hij terug. De AIDS-test kent eigenlijk meer nadan voordelen. En de preventie van AIDS - zijn grootste zorg - wordt er niet mee gediend.

Beckeringh: "Ervaringen in de Verenigde Staten hebben uitgewezen dat na een informatief gesprek meer dan de helft van de mensen van de test afziet. De mensen die zich wel laten prikken vallen uiteen in twee groepen. De eerste groep behoort tot de worried well, dat zijn mensen die niets mankeren maar wel bang zijn dat ze AIDS krijgen. Ze zijn allemaal negatief. Van de tweede groep blijkt dertig procent positief, dat wil zeggen die zijn met het virus in aanraking geweest en dragen het zeer waarschijnlijk nog bij zich. Ze lopen voor tien procent kans, dat ze ook werkelijk AIDS krijgen. Twintig tot dertig procent krijgt aan AIDS verwante ziekteverschijnselen. Alle positieven vormen een gevaar voor hun omgeving en zullen hun seksuele gedrag drastisch moeten veranderen. Maar dat geldt ook voor die zeventig procent die negatief is. Daar hoeft je geen test voor te doen. Want je kunt vandaag negatief zijn, maar morgen positief, als je je gedrag niet verandert. De enorme stress die een positieve uitslag veroorzaakt, gecombineerd met het feit dat de test geen preventieve waarde heeft, brengt mij tot het standpunt dat de test niet op grote schaal moet worden uitgevoerd. De test is ge-

schikt voor bloedbanken, daar is hij oorspronkelijk ook voor gemaakt, en voor de epidemiologie. Je kunt aan de hand van de test na gaan hoe het virus zich onder bepaalde bevolkingsgroepen verspreidt." Toch gaat Beckeringh de test uitvoeren. Vooral om te voorkomen dat mensen tweehonderd gulden neertellen voor een test bij een commercieel bureau, of zich aanmelden als bloeddonor om langs die weg erachter te komen of ze het AIDS-virus onder de leden hebben. "Er blijven mensen die willen weten waar ze aan toe zijn. Die zijn bereid het risico te nemen. Wie ben ik om dan te zeggen dat ze de test niet moeten doen? Ik zal me zoveel mogelijk bij de feiten houden, de mensen wijzen op de nadelen en degenen die positief zijn opvangen. Maar als ze om mijn advies vragen dan zal ik ze de test voorzichtig afraden. Ik wil niet moeilijk doen, want voordat je het weet gaat het gerucht: bij die Beckeringh hoef je niet te wezen. Voor één groep maak ik wel een duidelijke uitzondering. Dat zijn vrouwen die verslaafd zijn en spuiten, of vrouwen die seksueel contact hebben gehad met mannen uit de risicogroepen. Wanneer deze vrouwen een kind willen of als ze zwanger zijn, moet je ze een test laten doen. De uitslag kan dan gebruikt worden om een beslissing te nemen of ze al dan niet een kind willen."

Omdat Beckeringh zowel medisch als psycho-sociaal geschoold is kan hij het hele testproces zelf in de hand houden. Hij informeert, prikt het bloed en geeft de uitslag. Is het AIDS-virus aange troffen, dan zorgt hij voor de nodige opvang, uiteraard in samenspraak met de belangenorganisaties van de risicogroepen, zoals de Junkiebond en het COC. Hoewel AIDS in de eerst plaats een medisch probleem is - "het hoort thuis bij de huisarts, wij zijn de raadhulpverleners", zegt Beckeringh - dienen de direct betrokkenen zowel bij het beleid als bij de opvang een grote rol te spelen. "Ook in de ziekenhuizen. Het personeel moet geselecteerd en geschoold worden. Je bent als heteroseksuele hulpverlener gewoon gehandicapt. Je moet de sociale gewoonten van de patiënt kennen. Je moet weten dat de patiënt mogelijk meerdere partners heeft. Misschien heeft een homo seksuele man wel kinderen. Dat soort dingen zie je gauw over het hoofd."

In de Verenigde Staten heeft Beckeringh kunnen constateren dat de hulpverlening aan AIDS-patiënten samen met vrijwilli-

gers effectief en adequaat kan worden opgezet. De meeste steun ondervinden AIDS-patiënten bij lotgenoten, zo is gebleken. "De reguliere hulpverlening kan daar het AIDS-probleem helemaal niet aan. Er moet een beroep worden gedaan op particuliere fondsen en vrijwilligersorganisaties. Waarom ook niet? In San Fransisco zijn elf opvanghuizen. Vrijwilligers doen boodschappen voor AIDS-patiënten en verzorgen allerlei andere praktische hulpverlening. In New York is de situatie anders. Daar zijn ze domweg cynisch. Waar moeten ze de mensen laten! Ze hebben daar dertigduizend daklozen. AIDS-patiënten lopen ook met twee grote tassen of een winkelwagentje over de straat. Een van de AIDS-lijnen in New York is weer helemaal een zaak van beroepskrachten. Als je die met de AIDS-lijnen van vrijwilligers vergelijkt dan zie je een duidelijk verschil. Vrijwilligers ^{ver}zetten een gigantische hoeveelheid werk en ik vind dat je een groot deel van de hulpverlening aan hen moet overlaten, maar de voorlichting die ze geven is niet altijd even adequaat. Counseling blijft erg moeilijk. Ik heb het zelf al zo vaak meegemaakt. Er belt een man die naar de hoeren is geweest. Die is dan zo bang dat hij AIDS heeft. Zo'n man moet je niet een heel verhaal over AIDS gaan vertellen want je weet dat hoe meer informatie je hem verschaft, hoe schadelijker dat is. Die man belt omdat hij zich misschien schuldig voelt. Vrijwilligers doen echt fantastisch werk, maar ze moeten weten wanneer ze hun vingers kunnen branden. Dan doen ze er beter aan mensen door te verwijzen naar de reguliere hulpverlening."

Het betoog van Beckeringh is duidelijk. Vrijwilligers hebben beroepskrachten nodig en beroepskrachten kunnen het niet stellen zonder vrijwilligers. In Nederland zal, zo verwacht hij, een combinatie van particulier initiatief en semi-overheidsinstellingen goed kunnen functioneren. Aanzetten daartoe zijn al gegeven door de Amsterdamse Schorerstichting die AIDS-patiënten met raad en daad ter zijde staat. Er is een groep voor praktische vragen en problemen, er is een groep voor homoseksuele mannen die hun gedragspatroon willen veranderen, er is een groep voor mannen met een positieve AIDS-test, AIDS-patiënten kunnen er terecht voor individuele begeleiding, vrijwilligers bieden steun en verlenen allerlei soorten huishoudelijke hulp. Nederland kent sinds kort ook zijn eerste AIDS-lijn, een

Amsterdams initiatief onder auspiciën van het Landelijk Coördinatieteam AIDS. Negen vrijwilligers staan op werkdagen van drie uur 's middags tot acht uur 's avonds verontruste bellers te woord. "De categoriale hulpverlening moet een voortrekkersfunctie vervullen", zegt Beckeringh. "In Rotterdam zijn we al een jaar geleden met het COC, Apollo (een organisatie van jonge homoseksuelen), de GGD, een dermatoloog, iemand van de gezondheidsvoorlichting en een vertegenwoordiger van de afdeling geestelijke gezondheidszorg van de gemeente om de tafel gaan zitten. Er was toen nog geen enkele AIDS-patiënt geregistreerd. Nu zijn er vier gediagnosticeerd, van wie er drie inmiddels zijn overleden. We weten dat iedere tien maanden het aantal AIDS-patiënten zich zal verdubbelen. In Nederland lijden nu zesenzestig mensen aan AIDS. De omvang van de problematiek is natuurlijk niet te vergelijken met de Verenigde Staten waar bijna twaalfduizend AIDS-patiënten geregistreerd staan. Toch vind ik dat we zo snel mogelijk een hulpverleningsnetwerk moeten opzetten. Straks moet de eerstelijns zorg in staat worden geacht AIDS-patiënten en mensen die positief zijn, te begeleiden. Je moet mensen met psychiatrische reacties zoals angstsyndromen en slapeloosheid kunnen verwijzen naar het RIAGG. En dan heb ik het niet alleen over opvang. Met de bestaande gedragstherapieën kun je ook preventief werken."

Afgaande op de statistieken en opvattingen van AIDS-deskundigen vreest Ad Beckeringh voor een epidemie, maar, zegt hij, die zal een beperkt deel van de bevolking treffen. Slechts vier procent van de AIDS-patiënten zal gevonden worden buiten de bestaande risicogroepen: homoseksuele mannen, hemofiliepatiënten en andere bloedontvangers, heroïneverslaafden, en de mannelijke en vrouwelijke partners van deze categorieën. Het epidemische karakter van AIDS verontrust hem vooral vanwege de verwoestende effecten die van de ziekte uitgaan. "AIDS boezemt angst in bij de mensen die al in het verdomhoekje zitten. Het hele sociale gebeuren in homoseksuele kringen raakt ontregeld. Het heeft ook op de emancipatie van homo's een verwoestend effect. Experimenteren met seksualiteit is voor jonge homo's een levensgevaarlijk spelletje geworden. Seksualiteit wordt gekoppeld aan een dodelijke ziekte. Dat is verwoestend voor de ontwikkeling van de persoon-

lijkheid. In sociale groepen die homo's vormen, vallen ineens schakelfiguren weg. Vergelijk het maar met een buurt in oorlogstijd, waar ineens de bakker verdwijnt en dan de dokter en vervolgens de groenteboer."

"AIDS is verwoestend voor de maatschappij. Het beeld van homoseksualiteit was net wat genuanceerder geworden en nu zijn homo's weer de vuilakken die een dodelijke ziekte verspreiden. Wat dat betreft heeft het feit dat de filmster Rock Hudson ook aan AIDS lijdt een corrigerend effect. Er ontstaat daardoor een juist beeld van AIDS. Je wenst het hem niet toe, maar dat zou in Nederland ook gebeuren als van André van Duin bekend zou worden dat hij AIDS heeft."

"We weten nog weinig van AIDS", benadrukt Ad Beckeringh. "De medische wetenschap staat in principe machteloos. Het enige wat je kunt zeggen is: jij bent degene die kan bepalen of je AIDS krijgt. Dat idee, daar moeten we vreselijk hard mee aan de slag. We weten dat één ding in elk geval werkt en dat is overduidelijke voorlichting. De verspreiding van andere seksueel overdraagbare aandoeningen zoals syfilis is bij homoseksuelen in 1984 vergeleken met 1983 met maar liefst éénderde gedaald."

Uit: Welzijnsweekblad nr. 35
vrijdag 30 augustus 1985

HET TELEFOONNUMMER VAN DE AIDS-LIJN IS:
020-244244

Oplossing van Puzzel No 4

K A T E R - O R E - P A T I O
N R E B - P R U I K - D U N K
I M M E R - P I S - R E D D A
L E E H E G - F E Z - S O O P
K - G - B E L - R E D E R - I
- P - L U N E B - B O R - T -
K R O O S - B O E R S - D S M
N I U D - R E T S A - B R I O
E E D - K O R E A - S A A W D
- M - P U T - G R J N S - T -
E - O O T J E - F L E - O - L
T S U M - E T S - B E E T J E
T A D P O - I N K - P U R O L
I D E E - B L O O T - R O G I
H E N N A - E L S - C O P I E

roodharig koekjesmonster

BEDANKT JOS!!

Voor diegenen die het nog niet wisten: Jos Karis, ons dierbaar penningbeest, is vertrokken naar de grote stad. Nietzozeer omdat hij de "provincie" moe was, maar vanwege de betere (werk-)perspektieven die de Randstad, Amsterdam, hem als dienstweigeraar bood.

Jos was vanaf september 1983 onafgebroken "de man van de centen", maar nog meer "zonder de centen" want toen hij officieel gekozen werd had het COC Venlo een totale schuld van ongeveer f1500,—.

Dankzij met name de ideeën van Jos, o.a. een giften-actie, en zijn inzet, het opzetten van een goede financiële boekhouding, slaagde het COC erin om in zeer korte tijd uit de depressie te raken. Tijdens zijn regeerperiode zijn ook nog vele andere belangrijke zaken op financieel gebied tot stand gekomen: meer subsidies van gemeenten, subsidies van andere instellingen - met name het Koningin Juliana Fonds en de hieruit voortvloeiende investeringen (video, kleurentelevisie en elektronische typemachine). De bar werd via een door hem opgezet bonnensysteem rendabeler gemaakt en het COC Venlo kon zelfs gaan uitbreiden midden 1984 - we huurden de huidige secretariaatsruimte erbij. Ook ondervonden de overige activiteiten van het COC Venlo een stimulans toen Jos dagelijks bestuurslid werd; kwantiteit, maar vooral ook kwaliteit namen ontegenzegglijk toe.

Wat nu voor vele nieuwe leden niet meer dan normaal is, was voor twee jaar geleden als gedachte zelfs nog absurd. Maar het is gerealiseerd, mede dankzij ons roodharig koekjesmonster.

De troika van weleer, Jos, René en onderstaande, bestaat niet meer. Die unieke combinatie van financieel vernuft, spontane radicaliteit en bureaucratische aspiratie heeft grotendeels z'n tijd gehad. Een tijd van afbreken en opbouwen, vervloeken en liefkozen, schaterlachen en ernstig beraad, stimuleren en instrueren, vergaderen en swingen, broeken en rokjes....

Bedankt Jos

Matthieu Joosten

P.s. Het officiële afscheid van Jos als penningmens is de komende ledenvergadering, welke gehouden zal worden op zondag 27 oktober.

IEDERE VIERDE MAANDAG VAN DE MAAND IS ER EEN VROUWENAVOND IN DE SPLINTER

IEDERE VIERDE MAANDAG VAN DE MAAND IS ER EEN VROUWENAVOND IN DE SPLINTER

IEDERE VIERDE MAANDAG VAN DE MAAND IS ER EEN VROUWENAVOND IN DE SPLINTER

IEDERE VIERDE MAANDAG VAN DE MAAND IS ER EEN VROUWENAVOND IN DE SPLINTER

GIRAFFES

In de dierentuin van Taipeh zijn twee giraffes van de verkeerde kant. De telex meldt het, dus is het waar. Een klap in het gezicht van de evangelische heilpredikers, die me wilden doen geloven dat homosexualiteit een psychische afwijking is, die alles met de opvoeding te maken heeft.

Dat valt bij giraffes moeilijk vol te houden.

De direktie van de Taiwanese dierentuin schijnt met het verschijnsel behoorlijk in de maag te zitten.

Hoe verklaren we dat de kindertjes?

Maar voor de giraffes zelf lijkt het ons het moeilijkst.

Jarenlang aangepast en eindelijk er voor uitkomen.

De enige giraffes op deze wereld die hun nek durven uitsteken, vormen meteen een probleem en onderwerp van spot bij de persburo's.

Uit: Dagblad "De Waarheid".

DE

'n zaak met diepte en niveau

vertellen

HET COC OVER: HOE VERTEL IK HET?

Het is eigenlijk te gek dat er een folder geschreven moet worden over: "vertel ik het mijn ouders?". Daaruit blijkt wel dat er iets goed mis is in onze samenleving. Bij de opvoeding thuis en op school gaat men er nog vanuit dat iedereen hetero is. Als je homo of lesbisch bent, dan moet je als je wilt dat anderen dat weten, aan ze vertellen dat je homoseksueel bent. Uit zichzelf komen ze meestal niet op het idee dat er nog iets anders op de wereld is dan heteroseksualiteit. Laat staan, dat ze er rekening mee houden.

Het COC werkt er hard aan om dit heterodenken te doorbreken, die vanzelfsprekendheid op te heffen. Hoe we dat doen staat in andere folders. Ook die folders zijn gratis op de afdelingen te krijgen, vraag er gerust om. Voorlopig is het helaas nog niet zo ver dat mensen er rekening mee houden, dat iemand ook lesbisch of homoseksueel kan zijn. Vandaar deze folder: hoe vertel ik het, en dan met name hoe vertel ik het mijn ouders.

Als je voor jezelf ontdekt hebt, dat je lesbische of homoseksuele gevoelens hebt, of als je al zeker weet dat je homo of lesbisch bent, wil je dat misschien ook graag anderen vertellen. Die anderen kunnen je vrienden of vriendinnen zijn, je broers of zussen, maar ook je ouders. Het kan zijn dat jij vindt, dat je ouders op de hoogte moeten zijn van iets dat heel belangrijk is in je leven en dat heel veel voor je betekent. Jij wilt aan hen kunnen vertellen, wat je bezighoudt, waar je geweest bent, wie je ontmoet hebt en of je verliefd bent of verdrietig omdat een liefde niet beantwoord is.

De beslissing of je het nu wel of niet aan je ouders vertelt is soms niet zo eenvoudig. Met deze folder wil het COC daarbij helpen.

OP EEN RIJTJE

Bij de beslissing om je ouders nu wel of niet in te lichten over je homo- of lesbisch- zijn spelen een aantal factoren mee. Het is goed om die eens te overdenken.

*Je zult zelf wel ongeveer weten hoe je ouders over seksualiteit en in het bijzonder over homoseksualiteit denken. Dat kunnen zeer tolerante en vrije opvattingen zijn of zeer strenge en dogmatische. Houder echter rekening mee dat je ouders anders kunnen reageren dan je zou verwachten. Het gaat nu om "hun eigen kind" en dan kunnen ze positiever, maar ook negatiever reageren!

*Van belang kan ook zijn hoe je relatie

met je ouders en met eventuele andere gezinsleden is. Is het de gewoonste zaak van de wereld, dat jullie met elkaar over van alles praten, ook over dit soort onderwerpen? Of komt seks, verliefdheid en dergelijke bij jullie niet aan de orde? Hebben jullie interesse in elkaar en wat jullie bezighoudt?

*Vraag je ook eens af of je jezelf sterk genoeg voelt om het gesprek aan te gaan. Ben je in staat om je eigen gevoelens onder woorden te brengen en denk je dat je de eventuele gesprekken (of moeilijkheden) die daarna volgen aankunt?

*Misschien is de relatie tot één van je ouders beter dan tot de andere en kun je overwegen om het voorlopig alleen aan die ene te vertellen.

*Probeer eventuele negatieve reacties of gevolgen in te schatten, vooral als je nog thuis woont of financieel afhankelijk bent van je ouders. Bekijk echt voor jezelf wat je op dit moment belangrijk vindt.

JE VERTELT HET

Als je al de voorafgaande zaken overwogen hebt, kom je wellicht tot de conclusie dat je inderdaad aan je ouders wilt vertellen dat je homoseksueel of lesbisch bent. En dat doe je dan.

Je kan het eerst aan één van je ouders vertellen of aan je vader en moeder tegelijkertijd. Je kan het alleen doen of je besluit dat bijvoorbeeld een broer of zus, die het al weet erbij aanwezig zal zijn.

Misschien vertel je het plotseling of lok

je een gesprek uit. Dat kan door "achte-loos" een boek of folder te laten sling-eren, maar ook naar aanleiding van een krantartikel of iets op TV.

Als je het vertelt hebt kan dat een hele opluchting voor je zijn. Nu hoef je ten- minste geen twee levens meer te leiden. Eén "homoseksueel" leven en één zoge- naamd "normaal" leven.

Je moet er wel rekening mee houden dat jij een voorsprong hebt op je ouders. Sommige ouders hadden al wel eens gedacht dat hun kind homoseksueel of lesbisch zou kunnen zijn en zijn nu misschien in die gedachten bevestigd. Misschien hebben ze zelfs wel op het moment zitten wachten tot jij hen eindelijk genoeg "vertrouwt" om het hun te vertellen. Veel ouders zullen er echter nog nooit bij stil hebben gestaan. Zij moeten nu even tijd hebben om jouw bij te benen. Per slot, we screven het al in de inleiding, gaat (bijna) iedereen er in deze maatschappij vanuit, dat alle mensen (en dus zeker hun eigen kinderen) hetero zijn.

Geef ze de tijd om even te "wennen" en help ze zo mogelijk daarbij.

WAT VERTEL JE

Veel ouders willen als ze eenmaal weten dat je homoseksueel of lesbisch bent ook meteen van alles weten over homosek- sualiteit. Het is goed om je ook daar op voor te bereiden. Je kan zorgen dat je wat boeken of folders in huis hebt, zodat je ze die kan laten lezen.

Aan het eind van deze folder staan een paar suggesties. Maar het kan ook zijn, dat je prettig vindt om zelf antwoord te geven op hun vragen. Je kunt ze ook in contact brengen met het COC of met de werkgroep Ouders van Homoseksuele kinde- ren. Dáár zitten ouders, die ook eens van hun kind gehoord hebben dat het homosek- sueel of lesbisch is. En dat zij nu bondgenoot zijn in de emancipatiestrijd.

HET COC

Het COC kan je helpen je sterk te voelen. Alle afdelingen hebben praatgroepen en ook de solidariteit van de beweging kan je een sterk gevoel geven. Bovendien hebben diverse COC-afdelingen aparte jongerengroepen en jongerenactiviteiten. Er zijn op het COC ook altijd wel mensen die vanuit hun eigen ervaring iets kunnen vertellen over "hoe vertel ik het mijn ouders".

Tot slot, om aan je eigen emancipatie te werken of om in het COC of een jongeren- groep mee te werken aan de maatschappe- lijke emancipatie, daarvoor hoef je het niet eerst aan je ouders verteld te heb- ben. Ook zonder dat te doen kan je echt homo of lesbisch zijn!

LEZEN

OOK ZO!?	Informatie voor jongeren over homoseksualiteit	f 5,95
Het hoge woord:	ouders en homoseksuali- teit	f 3,00
SEK-special:	informatie over homoseksua- liteit en het COC	f 2,00
Vrouwen special:	informatie over lesbisch zijn	f 4,00

Schriftelijk te bestellen bij het COC.

"Ouders en homoseksualiteit" is een bro- chure van de Stichting Landelijk Overleg Werkgroepen Ouders van homoseksuele kinderen, Henri Dunantlaan 33, 9728 HB in Groningen. Dit is tevens het adres om informatie te krijgen over groepen van ouders in jouw regio.

Het Landelijk Homo Jongeren Overleg is te bereiken via Postbus 542, 1000 AM in Amsterdam

pot & baan

LESBISCHE VROUWEN EN WERK

Lesbische vrouwen hebben natuurlijk recht op werk en op een eigen inkomen. Maar het wordt ons soms wel eens moeilijk gemaakt om ook werk te krijgen. Bovendien staan lesbische vrouwen soms net wat anders aan te kijken tegen de arbeidsmarkt als heteroseksuele vrouwen. Dat zijn de redenen, dat lesbische vrouwen soms andere eisen ten aanzien van werk en de werksituatie hebben als vrouwen die in de vrouwenbeweging actief zijn. Er zijn ook gemeenschappelijke punten. Heterovrouwen en lesbische vrouwen verwachten van de overheid een actief beleid om de achterstandpositie van vrouwen op te heffen. Lesbische vrouwen en heterovrouwen vechten samen als het gaat om als individu behandeld te worden in plaats van als een verlengstuk van je vriendin/man (doorhalen wat niet van toepassing is).

Déze folder gaat over die zaken die samen hangen met het thema "lesbische vrouwen en werk" en waar de positie of de eisen van de lesbische vrouwen net even anders liggen als de positie of de eisen van heterovrouwen. Deze folder gaat ook over wat het COC daaraan doet of denkt te doen.

WERK KRIJGEN

Het is voor vrouwen zeker niet makkelijk om een baan te krijgen. Hoeveel bedrijven nemen niet liever een man, omdat hij een gezin moet onderhouden, omdat die vrouw zwanger kan worden, omdat het personeel er niet aan toe is om onder leiding van een vrouw te werken, omdat.....

Als lesbienne heb je nog een handicap. Je moet een beslissing nemen over de vraag of je nu wel of niet zult vertellen dat je lesbisch bent. Natuurlijk je solliciteert omdat je het werk leuk vindt, omdat je deskundig bent in dat vak. En dat heeft niets te maken met het al of niet lesbisch zijn. Je zou ook woedend worden als degene bij wie je solliciteert je seksuele geaardheid zou laten meespelen bij de beslissing om je wel of niet aan te nemen.

Inderdaad, als je bij je sollicitatie wel vertelt of laat blijken dat je lesbisch bent loop je het risico niet aangenomen te worden. Je vindt het misschien ook laf of oneerlijk of niet feministisch of niet strijdbaar van jezelf als je het niet vertelt. Bovendien loop je als je wel aangenomen wordt voortdurend het risico om "ontdekt" te worden.

En stel nou, je vertelt bij je sollicitatie wel dat je lesbisch bent en wordt toch aangenomen of laat het merken als je eenmaal veilig en wel door je proeftijd bent, wat kunnen de reacties dan zijn?

We noemen er een paar, hier en daar wellicht wat extreem, maar ongetwijfeld voor

iedere vrouw héél herkenbaar.

*Jij kunt zeker wel overwerken, je hebt toch geen man om voor te zorgen.

*Neem jij die buitenlandse relatie mee uit om Amsterdam bij nacht te zien. Dat vind je als pot zelf ook wel leuk hè!

*Er wordt wel verwacht dat je op het personeelsfeest met een man komt anders komt het niet uit met de tafelschikking/het dansen.

Allemaal denkbare reacties. Ze kosten veel energie, om ze te verwerken, om er zelf weer op te reageren. Je zult je er tegen teweer moeten stellen. Zéker als je de enige openlijke lesbische vrouw binnen het bedrijf of afdeling bent. Maar één moet de eerste zijn en als er eenmaal één schaap over de dam is.... Het COC hoopt en verwacht dat veel lesbiennes de eerste durven zijn. Dan wordt het voor de tweede makkelijker. Het COC geeft bekendheid aan het feit dat lesbische vrouwen met bovenstaande reacties te maken krijgen. En dat dat geen stijl is.

Het COC doet een beroep op vakbonden, op redacties van personeelsbladen enz. om over deze zaken te schrijven. Ze zichtbaar te maken, aan de kaak te stellen.

Het COC vindt, dat er vanuit de bedrijven aan gewerkt moet worden dat discriminatie niet voorkomt. En als het toch gebeurt is het COC er om samen met jou iets aan te doen.

LESBISCHE VROUWEN EN INKOMEN

Het COC vindt dat iedere vrouw, iedere man zelf door middel van werk in het eigen levensonderhoud moet kunnen voorzien. En als er geen werk is, dan moet iedereen een eigen uitkering krijgen. Het COC vindt dat het er niets toe doet of je met iemand samenwoont, dat het er niets toe doet met hoeveel mensen je samenwoont en dat het er nog minder toe doet hoeveel die anderen eventueel verdienen. Om deze individualisering te realiseren zullen we moeten strijden tegen het "gezinsdenken" dat nog steeds zo'n ontzettende stempel drukt op het maatschappelijk leven. Je ziet het in de woningbouw (ééngesinswoningen), de maatschappelijke dienstverlening (gezinsverzorgsters), het belastingstelsel, de sociale zekerheid, de arbeidsmarkt. Dat "gezinsdenken" gaat zelfs zover dat de overheid bereid is ongehuwd samenwonenden te behandelen "als ware zij gehuwd". Het zal duidelijk zijn dat het COC niet gediend is van zo'n homo-huwelijk dat mensen alleen maar afhankelijk van elkaar maakt.

Gelijkstelling aan gehuwden is iets wat we absoluut niet willen. Eén van de belangrijkste doelstellingen van het COC is, dat ieder mens als individu gelijke rechten moet krijgen. Het COC stelt daarom dat iedere verwijzing naar het al of niet delen van een voordeur, bed, woning of volkstuintje geen rol mag spelen bij het krijgen van een baan, een uitkering of bij het betalen van belasting.

WET GELIJKE BEHANDELING

Om discriminatie van lesbische vrouwen op de arbeidsmarkt te voorkomen en te bestrijden moet er een goede Wet Gelijke Behandeling komen. Het in artikel 1 van de grondwet neergelegde beginsel: "allen die zich in Nederland bevinden worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan" moet onverkort gehandhaafd blijven. Er mogen in die toekomstige wet géén uitzonderingen worden opgenomen die het christelijke scholen, ziekenhuizen en andere instellingen mogelijk maken lesbische vrouwen te discrimineren. Het zou toch **te dol zijn als een katholiek ziekenhuis**

met de wet in de hand lesbische verpleegsters niet hoeft aan te nemen of zomaar, enkel omdat ze lesbisch zijn kan ontslaan!

SEKSUELE INTIMITEITEN

Er komt de laatste tijd steeds meer informatie over wat mannen zich allemaal menen te kunnen permitteren. "Seksuele intimiteiten op de werkplek" wordt dat dan genoemd.

Lesbische vrouwen hebben daar ook last van. Maar het is soms anders als bij heterovrouwen. Wat bijvoorbeeld te denken van die áárdige man die meent dat als je nu maar met hem uitgaat/naar bed gaat je wel zult inzien dat mannen helemaal niet van die naarlingen zijn. Of die toffe collega die je constant op de schouders slaat "als mannen onder elkaar". Ook hiervan zegt het COC: het moet zichtbaar worden dat het gebeurt, het moet duidelijk worden dat we er niet van gediend zijn en we moeten de mogelijkheden hebben om er tegen op te treden.

collectief
café
de
klinker

roersingel 18
Roermond.
04750-30007

Openingstijden

maandag/donderdag: v.a. 19.00 uur
vrijdag/zaterdag: v.a. 14.00 uur

DISCRIMINATIE

Wie van ons heeft er niet mee te maken gehad? Het onrechtvaardig onderscheid maken op basis van jouw homosexualiteit door anderen. Bij een sollicitatiegesprek duidelijk afgewezen vanwege je homosexualiteit (je antwoordde ze dat je met je vriend samenwoonde), smerige en dubbelzinnige opmerkingen op je werk toen ze erachter kwamen dat je geen vriend maar een vriendin had waarmee je samenwoonde, de contactadvertentie die je misschien ten einde raad in de plaatselijke krant wilde zetten werd geweigerd omdat er alleen contactadvertenties met als doel huwelijk inmochten, als homoseksuele agent werd je nauwelijks gepruimd in het macho-politiekorps en dat oorknopje deed de emmer wel helemaal overlopen, bij de scouting moest je je roze driehoekje afdoen, de verkennertjes mochten er wel eens achter kunnen komen, de woningcorporatie had liever geen twee mannen in één woning, dat zou afbreuk kunnen doen aan die verder zo nette buurt en bij het arbeidsbureau hebben ze maar een aantekening op je stamkaart gemaakt: "homosexueel" en onbemiddelbaar...

HET MAG NIET.....

Discriminatie mag niet. In artikel 1 van de nieuwe Grondwet staat duidelijk: "Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is nie toegestaan." Weliswaar wordt in de tweede zin van het artikel "homosexualiteit" of "relationele voorkeur" niet uitdrukkelijk als discriminatiegrond genoemd, maar uit de wetsgeschiedenis blijkt dat discriminatie wegens homosexualiteit er wel uitdrukkelijk in begrepen is. Er is wel een grote beperking in de werkingssfeer van dit artikel: de grondrechten - genoemd in de Grondwet, waarvan bovenstaand er eentje is - hebben een werkingssfeer die beperkt is tot de relatie overheid - burgers, en niet burgers onderling (de zogenaamde derden- of horizontale werking). Dat neemt niet weg dat de regering bij het behandelen van het hoofdstuk Grondrechten van de nieuwe

Grondwet zeer voorzichtig een andere weg is ingeslagen; de toenmalige regering stelde zich op het standpunt - en de Tweede Kamer sloot zich daarbij aan - dat het denkbaar was dat de rechter in concrete gevallen aan een of meer van de grondrechtenbepalingen derdenwerking zou verlenen. Toch lag en licht het zwaartepunt van de directe werking van dit nieuwe grondwetartikel in de verhouding overheid - burger. Daarom is ook een wet nodig om discriminatie (wegens homosexualiteit en/of relationele voorkeur, of huwelijks staat) in de private sfeer strafbaar te stellen. Verder zou in zo'n wet concreet genoemd moeten worden wat strafbaar is. Zo'n wet is er al, alleen helaas nog in de vorm van ontwerpwet. Zoals we allemaal weten is er een grote christen-democratische partij die vindt dat bepaalde particuliere instellingen wél mogen discrimineren wegens homosexualiteit (vrijheid van godsdienst noemen ze dat dan...)! Als die wet - Wet Gelijke Behandeling heet ze - ingevoerd zou worden, dan zouden een belangrijk aantal gevallen van discriminatie makkelijker aan te pakken zijn. Verder is natuurlijk de psychologische werking van zo'n wet belangrijk.

MAAR HET GEBEURT NOG STEEDS!

Een goede anti-discriminatie wet is natuurlijk heel erg belangrijk. Maar anderzijds moeten we er niet al te hoge verwachtingen aan verbinden. Vele gevallen van discriminatie zijn moeilijk "hard" te maken, moeilijk bewijsbaar. Daar zou juist uitstekend een COC op in kunnen springen; het aanschrijven van discriminerende instellingen, bedrijven en personen. Een COC zou een hele nette brief kunnen schrijven over een "mogelijk" (hoogstwaarschijnlijk) voorgevallen discriminatie. In feite is dat ook wat het COC Venlo de laatste tijd heeft gedaan: twee gevallen van discriminatie, echter discriminatoire houdingen waren alleen mondeling meegedeeld. Een keer betrof het een sollicitatiegesprek en een keer het zetten van een contactadvertentie. Ons wapen is dan niet een wet, maar publiciteit (kan soms net zo doeltreffend zijn!).

ALS HET GEBEURT, MELDT HET DAN

Wordt je geconfronteerd met een onrechtvaardig onderscheid wegens je homosexualiteit en/of relationele voorkeur, meldt dat dan. Ook al zou het COC Venlo er nauwelijks iets aan kunnen doen het is van het grootste belang, dat we een beetje zicht krijgen op wat er aan discriminatie in deze contreien zich voordoet. We kunnen ook mensen die gediscrimineerd zijn verder helpen - bijvoorbeeld een goede - homovriendelijke - advocaat adviseren. Advocaten die al vaker zich ingezet hebben tegen discriminatie wegens homosexualiteit.

DAAR IS HET COC VOOR!!

Het COC Venlo is meer dan een emancipatoire club die werkt aan doorbreking van rollenpatronen (of beter: het heterosexuele systeem). Het is ook een belangenbehartiger, een vakbond!!

Voor meer informatie: schrijf naar
COC Venlo, Postbus 611, 5900 AP Venlo,
of bel naar Matthieu Joosten 077-44965.

ADVERTENTIE MAG ALLEEN ALS ER GETROUWD WORDT

Telefoon bij de heer T.Merkus.

"Met het Dagblad voor Noord-Limburg."

"Ja?"

"U heeft bij ons een contactadvertentie aangeboden. Daar komt de afkorting bi. in voor. Betekent dat bisexueel?"

"Dat betekent het inderdaad. Hij is niet voor mezelf. Die advertentie heb ik geplaatst op verzoek van een bi-sexuele man die op zoek is naar een relatie."

"Oh. Maar hij kan niet geplaatst worden."

"Waarom niet?"

"Het is beleid bij onze krant om alleen contactadvertenties te plaatsen die een huwelijk tot doel hebben. Om die reden worden ook geen advertenties voor homoseksuele mannen en lesbische vrouwen opgenomen."

Zo ongeveer ging volgens meneer Merkus het gesprek met de plaatselijke krant. Hij is contactpersoon van de Limburgse afdeling van de Landelijke Steun- en Actiegroep Bisexualiteit.

Met deze ervaring ging hij naar de homobelangenvereniging COC in Venlo, die een boze brief erover screef aan de directie van de krant. Volgens het COC is het bepaald niet de eerste keer dat contactadvertenties buiten het "heteropatroon" door de krant worden geweigerd.

Toch wil de vereniging nog eens wijzen op de "achterhaalde en discriminatoire houding" van de krantendirectie. En ze vraagt hoe het komt dat de redactie van het Dagblad voor Noord-Limburg kennelijk geen moeite heeft met het verschijnsel homosexualiteit. En is de directie op de hoogte van de mogelijkheid dat uit een bisexuele relatie een huwelijk kan voortkomen?

Bij de directie was maandagnmiddag niemand die op die vragen een antwoord kon geven. "Wij gaan niet over de kleine advertenties", aldus een directielid. "Maar dat ons beleid er zo uitziet, zou best kunnen."

Uit: Volkskrant, 3-8-1985

geknipt

Angst voor Aids kost 125 gulden.

„Aids-bloedtest via Zwitserse universiteitskliniek. Informatie: Preventief Medisch Centrum Rotterdam.”

Met die advertentie richtte de „Praktijk voor biologische Geneeskunde” van dr F. Merkelbach en R. Trossel in Rotterdam zich zaterdag tot dat deel van het publiek, dat zich zorgen maakt over de vraag: heb ik Aids of heb ik geen Aids?

Navraag bij dr Merkelbach leert, dat hij voor een bedrag van 125 gulden een bloedmonster afneemt en dat opstuurt naar de Zwitserse immunoloog dr H. Weber, die verbonden is aan het Microbiologisch Instituut van het ziekenhuis in Sankt Gallen. Binnen veertien dagen komt de uitslag per post uit Zwitserland.

Dr Weber zegt desgevraagd dat hij het bloedmonster onderzoekt met de sinds kort beschikbare ELISA-test voor antistoffen tegen het Aids-virus. Weber gebruikt daarvoor de „test-kit” van de Amerikaanse firma Abbott. Dezelfde ELISA-test wordt ook bij de Nederlandse bloedbanken gebruikt. De GG & GD's in Amsterdam, Rotterdam en Arnhem zullen binnenkort de antistoffen-test aanbieden aan een ieder die daarom vraagt. De kosten daarvan bedragen slechts 25 gulden.

Dat scheelt nogal wat. Waarom is de test bij Merkelbach duurder? Merkelbach: „Dr Weber rekent 25 Zwitserse franken per test plus een bedrag voor administratie- en verzendkosten. Ik zelf breng voor de test 50 gulden in rekening en daar komt nog 75 gulden bij voor het consult.”

.. en kan goedkoper

Daar komt nog bij, dat het ziekenhuis van dr Weber niet de Zwitserse universiteitskliniek is, waarover in de advertentie wordt ge- rept. Maar volgens Merkelbach is dat geen misleiding.

„Weber werkt samen met de afdeling Immunologie van de Universiteit van Zurich. Voor het geval een bloedtest positief uitvalt, moet die uitslag bevestigd worden met behulp van een andere onderzoeksmethode. Dat gebeurt aan de Universiteit van Zurich. Goddank

Volkskrant 30-7-'85

heb ik nog geen enkele positieve uitslag gehad.”

— *Wat doet u in het geval de uitslag van de eerste test wel positief is en wie betaalt dan de veel duurdere tweede test?*

Merkelbach: „In zo'n geval zou ik met de huisarts van de betrokkene overleg plegen en de patiënt doorsturen naar het academisch ziekenhuis in Leiden, Amsterdam of Rotterdam om daar de tweede test te laten doen. Wat zo'n test in Zürich zou moeten gaan kosten weet ik niet, want ik heb die gelukkig nooit nodig gehad.”

— *Van samenwerking met een Zwitserse universiteitskliniek is dus geen sprake geweest en zal ook geen sprake zijn. Is de advertentietekst niet wat misleidend?*

Merkelbach (na enig nadenken): „Dat is in elk geval niet de opzet geweest. De GG & GD's beginnen pas in september met het aanbieden van de Aids-test en ik heb de periode tussen nu en september willen overbruggen. Als de test ook hier mogelijk wordt, stop ik er weer mee. Waar het mij om gaat, is nu al bloedtests uit te voeren, het liefst natuurlijk met een negatieve uitslag.”

Dr J. Huisman, hoofd van de afdeling Infectieziekten van de Rotterdamse GG & GD en secretaris van de Aids-commissie van de Gezondheidsraad, zegt desgevraagd dat het initiatief van Merkelbach de GG & GD noopt de test op antistoffen tegen het Aids-virus zo snel mogelijk in te voeren. „Het wachten is nog op de toezegging van het ministerie dat de kosten van de noodzakelijke herhalings-test, die zo'n tweehonderd gulden bedragen, voor rekening van het Rijk komen.”

Een woordvoerder van WVC zei maandag dat er nu „haast gemaakt wordt” en dat de toezegging half augustus binnen kan zijn, zodat de GG & GD's begin september met de Aids-bloedtest kunnen beginnen.

Volkskrant 20-7-'85

NI'S 1-IN-3 MINI'S

C. v.h. L.; Klein, enigszins tenger, 33 jaar krities manmens vertikt het in de massa op te gaan! Ik ben vaak alleen doch zelden eenzaam, echter mis ik toch wel een ander menspersoon in mijn leven. Van nature gaat mijn voorkeur uit naar mannen die groot, breed en erg behaard zijn. Ervaring leerde dat dat niet het belangrijkste is, het is meegenomen. Wel belangrijk is, dat je bewust in het leven staat, uitgevlinderd bent in het nictewereldje, in vrijheid een relatie op willen bouwen die sexueel monogaam is. Ik hoop lang met jou te leven en laat dat niet dwarsbomen door moeilijk A.I.D.S.! Ben je ietwat dominant maar wel met veel gevoel van karakter, tussen de 25 en 38 jaar, reageer dan, als je jouzelf in mijn advertentie kan vinden. Een L.A.T.-relatie als start vind ik prima. Niet voor of achter elkaar maar naast elkaar staan, jij bestaat net als ik. Br. o. nr. bur. v.d. blad.

Volkskrant 24-7-'85

Rel in luchtvaart Australië over Aids-patiënten

SYDNEY (Reuter, AP) — De Australische luchtvaartmaatschappij Trans Australia Airlines (TAA) heeft besloten voorlopig geen passagiers te vervoeren die aan Aids lijden. Het besluit volgt op de stap van de luchtvaartmaatschappij Ansett, die vorige week weigerde een gevangene met Aids te vervoeren van Adelaide naar Darwin.

TAA en Ansett willen eerst met de luchtvaartautoriteiten bespreken wat ze aanmoeten met passagiers met Aids. De internationale luchtvaartmaatschappij Qantas sluit zich niet aan bij de maatregel van beide binnenlandse luchtvaartmaatschappijen.

De Australische minister van volksgezondheid Blewett heeft de maatregel van beide maatschappijen „irrationeel” genoemd. Aids wordt niet overgedragen in normaal sociaal contact, aldus Blewett. Hij heeft TAA en Ansett verzocht hun besluit te herzien.

Twee weken geleden weigerde een plaatselijke rechter een vrouwelijke verdachte met Aids de toegang tot de rechtszaal uit vrees voor besmetting van het rechtbankpersoneel. Het Opperste Gerechtshof voor Zuid-Australië verbood daarop dat de rechtszaak voortging, tenzij de verdachte alsnog tot de rechtszaal werd toegela-

Volkskrant 26-7-'85

Hudson heeft toch aids

PARIJS — De filmacteur Rock Hudson lijdt wel degelijk aan aids. Zo heeft een woordvoerder van het Parijse American Hospital gisteren gezegd. Maar hij zou in het ziekenhuis voor leverkanker worden behandeld. Hudson heeft het aids-virus een jaar geleden opgelopen en zou de ziekte nu nog in lichte mate hebben. Hudson was naar Parijs gekomen om te laten onderzoeken of hij nog steeds aids had.

Volkskrant 14-8-'85

Stadje Italië weert homo-films

RICCIONE — De communistische burgemeester van de Italiaanse badplaats Riccione aan de kust van de Adriatische Zee heeft de toestemming ingetrokken die hij aan een vereniging had gegeven voor het organiseren van een internationaal festival van de „homo seksuele film” in zijn gemeente. Plaatselijke hotelhouders en het bedrijfsleven hadden zich met kracht tegen het initiatief gekeerd.

Volkskrant 24-7-'85

Blauwe knoop

De liberalen denken de wereld te veranderen door subsidies af te pakken. De socialisten denken de wereld te veranderen door subsidies uit te delen. En de christenen laten de wereld zoals die is, door alle subsidies aan zichzelf te geven.

De zomeropwinding over de discriminatieplannen van de VVD stinkt naar komkommer en zure druiven. Terwijl de ministers op verre stranden liggen, roept het jongetje Nijpels dat de roze driehoek op een onderwijzersborst „een ereteken” is, net als de trouwing.

Trouwing en driehoekje dienen om zich een status te geven die niet direct zichtbaar is. De trouwing zegt: „Ik heb al een ander, van het andere geslacht.” Het driehoekje zegt: „Ik wil een ander, van hetzelfde geslacht.” Er is dus duidelijk behoefte aan twee nieuwe insignes. Een zegt: „Ik heb al een ander van hetzelfde geslacht”, en de ander: „Ik wil een ander van het andere geslacht.”

Een onbeplakte borst betekent: „Ik wil niemand, van welk geslacht dan ook.”

Nog een paar van zulke insignes, en spraak zal niet meer nodig zijn.

STOKER

Volkskrant 21-7-'85

Verlegen jongen (24) wil homo-erotic ontdekken; (video-film) maar is bang voor AIDS. Welke oudere man helpt me hierbij? Br. o. nr. [redacted] bur v.d. blad.

Volkskrant 20-7-'85

REDE OP VN-VROUWENCONFERENTIE Staatssecretaris Kappeyne: „Lesbiennes lijden dubbel”

NAIROBI (AP, ANP) — Staatssecretaris Kappeyne van de Copello heeft vrijdag op de VN-vrouwenconferentie in Nairobi aandacht gevraagd voor de speciale positie van lesbische vrouwen. „Lesbische vrouwen”, aldus de staatssecretaris, „lijden dubbel. De onderdrukking gaat zo ver dat het lijkt alsof zij als groep helemaal niet bestaan.”

In een eerste reactie op de rede van Kappeyne, zei R. Bartels van het COC en de Iliis (lesbische informatiedienst): „Ik denk dat we fantastisch blij mogen zijn met de uitspraken over lesbische vrouwen die mevrouw Kappeyne heeft gedaan. We hopen dat in Nederland een gedegen homo-beleid en een scherpe wet gelijke behandeling goed van de grond zal komen.”

Volgens Kappeyne neemt economische onafhankelijkheid in de strijd voor

gelijke rechten en kansen een belangrijke plaats in. „In een programma voor gelijke rechten mogen maatregelen voor een eerlijker verdeling van onbetaald huishoudelijk werk niet ontbreken.” Onderwijs is een belangrijk instrument voor het bevorderen van economische onafhankelijkheid.

Zij ging ook in op het Nederlandse beleid inzake het bestrijden van seksueel geweld, waarin wordt uitgegaan van het zelfbeschikkingsrecht van vrouwen op seksueel gebied. In dit verband sprak zij ook over het bestrijden van de handel in vrouwen en de positie van vrouwelijke vluchtelingen. Wat betreft de internationale aspecten daarvan beveelt Nederland internationale initiatieven aan, aldus Kappeyne.

De liberale bewindsvrouw voor Emancipatiezaken uitte vrijdag ook kritiek op het Decennium van de Vrouw. De strategie is te veel gericht op integratie van vrouwen in ontwikkelingsprocessen. Dat integratiebeleid houdt er echter geen rekening mee dat mannen en vrouwen in veel gevallen tegenstrijdige belangen kunnen hebben. Recent zijn vrouwen in ontwikkelingslanden gaan benadrukken dat zij een autonome rol moeten spelen en niet geïntegreerd willen worden. Aan die autonome rol moet meer aandacht worden besteed, aldus mevrouw Kappeyne.

Volkskrant 23-8-'85

Aids ontdekt in Joegoslavië

ZAGREB — In Joegoslavië zijn bij tien mensen symptomen ontdekt van Aids. Dat gebeurde na een onderzoek onder 260 personen, die behoren tot een „groep met een verhoogd risico”. Volgens het officiële persbureau Tanjug mag verwacht worden dat Aids zich ook in Joegoslavië zal verbreiden, vooral tijdens de zomer „als er veel buitenlanders komen”.

Volkskrant 27-7-'85

Rietkerk hypocriet over homo's

In de vertrouwelijke notitie van minister Rietkerk over de Wet Gelijke Behandeling (de Volkskrant 17 juli) is het vooral van belang tussen de regels door te lezen. Het hypocriete bochten-gewring dient daarbij slechts één ding: dit kabinet durft deze wet niet te effectueren.

Om niet de verdenking op zich te laden dat het verbod op uitdagend gedrag alleen de homo's geldt, stelt Rietkerk en passant ook de hetero's ter discussie. Dat is een andere, ordinare methode om homo's tot identiteitloze wezens te transformeren: aanpassing is het sleutelwoord. De praktijk wijst anders uit. De heteroleraar die een leerling op een plagende en flirtende wijze benadert, zal door zijn heterocollega's als een „gezonde man” bestempeld worden. Een homoleraar die — toevallig — een leerling

over de bol aait, valt ten prooi aan verdachtmakingen en laster.

De status quo tussen hetero's en homo's wordt in stand gehouden en daarbij wordt voorbijgegaan aan bepaalde pedagogische en didactische kwaliteiten van de homoleraar, want echt, soms is de homoleraar echt anders en geeft hij op eigen karakteristieke wijze gestalte aan zijn ideeën over onderwijs geven. De angst bij onderwijsideologen dat homoleraars op school dat toevoegen wat heteroleraars laten liggen (bijvoorbeeld het minder star en autoritair interpreteren van de leerstof), is de psychologische drempel die vooral de bijzondere scholen tot burchten van irrationele angst en behoudzucht maken. Wat zij willen, is het creëren van „modelleraars”, „modelleerlingen”, ofwel het kneden van grijze gehaktballenburgers.

Er is nog een ander belangrijk aspect. Wanneer een homoleraar op school zijn flikker- of pottentrots niet kan uitstralen op de leerlingen (Roze Driehoek), dan is dat niet alleen psychische schadelijk voor hem of haar, maar ook voor de homoleerling, die bij gebrek aan identificatie een moeilijke periode in zijn of haar leven tegemoetgaat. Een schoolbestuur dat net doet of een homoseksuele leefstijl niet bestaat (geen informatie in het lesmateriaal bijvoorbeeld) is niet alleen beklagenswaardig, maar ook aanklagenswaardig. Bij dit alles blijft over-eind staan dat — wet of niet — instellingen altijd wel minder verheffende en subtiele methodes zullen weten te vinden om de „onaanpasbare” van hun school te verwijderen of de wacht aan te zeggen.

AMSTERDAM

Jan Slegers.

ZES GEDETINEERDEN DRAGEN ANTISTOF

Volkskrant 23-7-'85

Frans gevangenispersonnel eist maskers tegen Aids

Van onze correspondent
PHILIP FRERIKS

PARIS — De Franse bond van gevangenispersonnel wil dat de bewakers voortaan worden uitgerust met mondklappers, handschoenen en doorzichtige wegwerpbloesjes om besmetting met Aids te voorkomen.

De bond heeft onthuld dat in de gevangenis van het Zuidfranse Gradignan in het bloed van zes gedetineerden (er werden er veertien onderzocht) het antistof tegen het Aids-virus is ontdekt. Daardoor is onder de bewakers een angstpsychose ontstaan. „Wij zijn bang. We weten niets van die ziekte. Waarom worden die mensen niet opgevangen in een speciaal centrum?” aldus hun vakbondsvertegenwoordiger.

Ook in andere gevangeniszaken zouden bloedproeven een positief resultaat hebben gehad. Dat betekent niet dat de gedetineerden de ziekte ook hebben opgelopen. Wel zijn ze in contact geweest met het virus.

Een gevangenisarts heeft gezegd niet verbaasd te zijn over de ontdekking in de gevangenis van Gradignan. „Bij een gevangenisbevolking is de kans op infectieziekten heel groot. Vroeger hadden we syfilis en geelzucht. Nu is het Aids. Tien procent van de gedetineerden is bovendien aan heroïne verslaafd.”

De met het virus besmette gevangenen zijn ingelicht en worden verzocht voorzorgsmaatregelen te treffen, zoals het niet uitlenen van tandenborstel en scheermes, het wassen van bloedvlekken in bleekwater, het gebruik van voorbehoedsmiddelen bij seksueel verkeer en regelmatig medisch onderzoek. Drugsverslaafden krijgen het verzoek om hun injectienaalden niet uit te lenen.

Inmiddels heeft de Franse premier de staatssecretaris van volksgezondheid

per brief verzocht om „zonder overdreven en ongerechtvaardigde dramatisering” voor de dag te komen met een tegen aids gerichte „globale strategie van volksgezondheid gebaseerd op onderzoek, voorlichting en preventie.”

De premier schrijft verder dat hij de mening deelt van het nationale comité voor de medische ethiek dat dragers van het virus „van het resultaat van het onderzoek en de implicaties” op de hoogte dienen te worden gebracht. „Ze moeten ingelicht worden over de betekenis van het positieve resultaat, de wijze waarop het virus wordt overgebracht en ze moeten bezien hoe ze zich zullen onderwerpen aan medische controle.” aldus premier.

Amsterdam neemt informatietelefoon over Aids in gebruik

Van onze verslaggever

AMSTERDAM — Acht vrijwilligers zijn maandag in Amsterdam begonnen met de Aids-informatietelefoon. De speciaal getrainde vrijwilligers zullen via de Amsterdamse telefoonnummers 244244 en 244245 op werkdagen van 15.00 tot 20.00 uur vragen over de ziekte Aids beantwoorden. Het ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (WVC) heeft voor het project 45 duizend gulden per jaar toegesegd. De GG&GD verleent de Aids-lijnen onderdak.

Volkskrant 3-8-'85

Infecties met andere virussen bevorderen ontstaan van Aids

WASHINGTON (AP) — Een groep Franse en Amerikaanse onderzoekers heeft nieuwe aanwijzingen gevonden voor de opvatting, dat de ontwikkeling van Aids na een infectie met het Aids-virus mede afhankelijk is van andere virusinfecties.

In een publicatie in het Amerikaanse wetenschappelijke blad *Science* van deze week melden onderzoekers van het *Institut Pasteur* in Parijs en van het *National Cancer Institute* bij Washington, dat in de door het Aids-virus geïnfecteerde cellen van patiënten met Aids nu ook genetisch materiaal van het geelzuchtvirus (hepatitis-B) is aangetroffen.

Het betreft hier de zogeheten T-helper cellen, die een cruciale rol spelen in de natuurlijke afweer tegen virusinfecties. „Deze vondst suggereert”, aldus de Amerikaanse Aids-onderzoeker Robert Gallo, „dat een hepatitis-B-infectie, die deze T-helper cellen activeert, ook het daarin al aanwezige, maar nog niet actieve Aids-virus tot leven wekt.”

Dat zou het sein kunnen geven voor de verbreiding van het Aids-virus naar andere T-helper cellen en uitbreiding van de Aids-infectie.

De GG&GD in Amsterdam is eveneens maandag begonnen met het onderzoek op het voorkomen in het bloed van antistoffen tegen het Aids-virus. Ieder die daar prijs op stelt kan zich voor een bedrag van 25 gulden laten testen. De GG&GD's van Rotterdam en Arnhem volgen binnenkort.

De directeur-generaal voor de Volksgezondheid dr. J. van Londen, die de Aids-lijnen maandag officieel in gebruik stelde, zei dat er voor deze screening van het algemene publiek voorlopig een bedrag van ruim een half miljoen gulden beschikbaar is.

Uit onderzoek is gebleken dat de antistoffentest niet onfeilbaar is. Ongeveer de helft van de positieve uitslagen is onjuist. Daarom is er bij iedere positieve uitslag een tweede bevestigingstest nodig, die 250 gulden kost.

Volkskrant 3-9-'85

Mogelijk minder syfilis door angst voor Aids

„Het spookt in geslachtsziektenland”, zegt drs M. Sleutjes, medewerker van de Nederlandse Stichting tot Bestrijding van Seksueel Overdraagbare Aandoeningen.

Daarbij doelt hij op de jongste cijfers van de Geneeskundige Hoofdinspectie van de Volksgezondheid, waaruit blijkt dat het aantal aangegeven gevallen van syfilis in de eerste helft van dit jaar beduidend lager ligt dan in de eerste helft van 1984: 341 tegen 472.

Dat is reden voor speculatie. En de eerste krantenkop is al gesignaleerd: Minder syfilis vanwege angst voor Aids.

Of dat laatste klopt kan Sleutjes nog niet zeggen. „De trends zijn

nog niet zo duidelijk. De daling van het aantal syfilis-gevallen doet zich over het hele land voor en zelfs nog wat sterker buiten de grote steden dan in Amsterdam, Rotterdam en Den Haag zelf. Daar staat tegenover dat de daling in Amsterdam weer sterker is dan die in Rotterdam en Den Haag, vooral onder de mannen.”

Andere seksueel overdraagbare aandoeningen als gonorrhoe en hepatitis-B zijn in de halfjaarsvergelijking gestegen, vooral in de grote steden en met name in Rotterdam. Erg eenduidig zijn de ontwikkelingen dan ook niet.

„Maar het is wel duidelijk dat er

iets gaande is. De voorlichting over Aids vormt het belangrijkste verschil met een jaar geleden. Het valt te hopen dat deze voorlichting inderdaad het verwachte effect sorteert”, aldus Sleutjes.

In de Verenigde Staten doet zich een vergelijkbare ontwikkeling voor. Ook daar is het aantal aangegeven gevallen van syfilis fors gedaald, zo blijkt uit recente cijfers van de *Centers for Disease Control* in Atlanta. De eerste 31 weken van dit jaar leveren een getal van 14.966 op, tegen 16.439 in dezelfde periode van 1984. De daling doet zich vooral voor in de steden met relatief veel homoseksuele mannen.

Volkskrant 31-8-'85

Onlangs kreeg de redactie onderstaande brief en artikel toegezonden van Chris van Vlijmen. Het geheel spreekt voor zich.

Geachte Redactie,

Bijgaand artikel kreeg ik van kennissen uit Sevenum toegezonden. Het komt uit het weekblad aldaar "Het Klökske", zoals U reeds in de Pink-People van Juli/Aug. op pagina 27 memoreerde. Of U bijgaand artikel nog in zijn geheel wilt overnemen, laat ik graag aan U over, doch ik wil nu graag even op dit artikel reageren.

Vanwege mijn relaties met en in Sevenum, voelde ik mij gedrongen dit te doen en heb mij via de uitgever in contact gesteld met de schrijver, de pastoor aldaar, die het, gezien diverse reacties verstandiger vond verdere vervolgen achterwege te laten.

Hij heeft mij op m'n verzoek ontvangen en gedurende ruim twee uur heb ik op "titre personnel" zowel over het artikel als over Homoseksualiteit in het algemeen kunnen spreken.

Ik moet eerlijk zeggen, dat het 'n zeer vruchtbaar gesprek is geworden, waarbij hij met duidelijke belangstelling naar mijn uiteenzettingen luisterde en tenslotte zelfs toegaf, dat hij wellicht wat te onvoorbereid te werk was gegaan en de zaken in een onjuist daglicht had gesteld.

Nadat alle punten uit het artikel aan de orde waren gekomen wil hij zich absoluut inzetten om ook in bredere kerkelijke kringen dit onderwerp op tafel te krijgen, waar men voor een groot percentage het geheel niet eens is met het door heer Gijsen gevoerde beleid.

Hij komt in zijn parochie geregeld probleemgevallen tegen op het gebied van homoseksualiteit, en hij wil wel degelijk deze mensen in contact brengen met onze COC-afdeling Opvang en Introductie. Mijn opvatting is: de Kerk heeft het voor ons verknald, de Kerk zal het weer moeten herstellen!

Ik meen dat het hier beschreven gesprek

mét de te verwachten gevolgen mede daartoe kan bijdragen.

Chris van Vlijmen

HOMOFILIE (1)

-Wat zegt de Kerk daar nu eigenlijk over?

Er zijn jonge mensen die als het ware niet loskomen uit de gerichtheid op het eigen geslacht. Heel vaak worstelen deze jonge mensen met dit probleem, vaak in grote eenzaamheid. Zij durven er met niemand over te praten, voelen zich verschrikkelijk alleen met hun geheim. Tegelijkertijd moeten ze naar buiten toe komedie spelen, de schijn ophouden dat er met hen niets aan de hand is.

Ze lachen mee over de grapjes die over homofiele mensen worden gemaakt, verwaardigen zich soms zelfs een scherp oordeel hierover uit te spreken en voelen zich in hun hart gekwetst en verscheurd.

En dan komt die Kerk ook nog met een zware veroordeling. Deze mensen zouden er niet bij horen. Het zouden paria's zijn, die maar liefst niet in de kerk moeten komen en die in ieder geval niet aan de Heilige Communie mogen deelnemen.

Weer een instantie, waar je dus niet bij terecht kunt; en groter wordt de eenzaamheid.

Vaak blijft de homofiel-gerichte te lang met zijn of haar problemen alléén. Ook hier geldt weer: wanneer tijdig goede voorlichting en begeleiding wordt gegeven, kan de betrokkene er of overheen groeien of misschien tot een beheersing ervan komen.

Maar jammer genoeg gebeurt dit veel te weinig. En dan gaat de homofiel zelf op zoek. Naar een gelijkgerichte.

Die neem je eens mee naar een club waar mensen het heel gewoon vinden. Waar je misschien zelfs de indruk krijgt dat homofilie normaler is dan heterofilie. Het gaat een poosje goed, totdat er iemand anders in het leven van je partner komt, en je de eenzaamheid en het verdriet dubbel voelt. Je kunt natuurlijk weer een nieuwe relatie zoeken en die vind je wellicht ook wel. Maar er blijft de angst van het voorlopige, het vrijblij-

vende.

En intussen word je ouder.

Je wordt minder aantrekkelijk. Je kunt misschien nog af en toe voor goed geld een relatie van een ogenblik kopen, maar je blijft alleen. Zo is maar al te vaak het verhaal van onze homofiele medemens.

Wat denkt de Kerk daar nu echt van? Veroordeelt ze een homofiele geneigdheid? Natuurlijk niet.

Ze veroordeelt een mens niet omwille van een bepaalde aanleg of geneigdheid van karakter. Maar ze keurt het ook niet zonder meer goed op elke drang van binnen-uit in te gaan.

Ze weet dat met name homofilie niet zonder meer gewoon of zelfs fijn is; niemand die homofiel is, heeft daar bewust en vrij voor gekozen. Het is hem of haar overkomen en de ontdekking was beslist niet plezierig.

Wanneer iemand alleen homofiel gericht is, kan daar echter nooit een veroordeling aan vast zitten.

Het is dus persé niet zo, dat zulke homofielen in de Kerk niet welkom zouden zijn, laat staan, dat hen zonder meer de Heilige Communie geweigerd zou moeten worden. Juist deze mensen, die het toch al moeilijk genoeg hebben in onze samenleving, hebben de steun van de Kerk extra nodig.

Want we zijn natuurlijk allemaal heel tolerant, totdat het andere te dicht bij ons komt.

Juist daarom moet de Kerk een echte plaats geven aan deze mensen.

(Wordt vervolgd)

THEMA-AVOND OVER SM

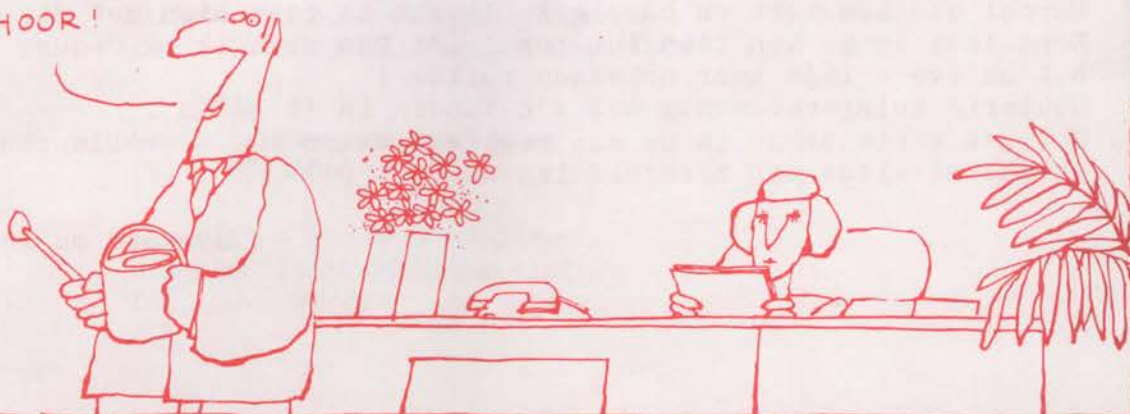
Het N.V.I.H.-COC afd. Tilburg houdt op maandag 11 november in Tilburg een thema-avond voor alle mannen uit Brabant, Limburg en Zeeland die geïnteresseerd zijn in sado masochisme. De homogroep van de Vereniging Studiegroep Sado Masochisme werkt mee aan deze avond. Enkele voorlichters van de vereniging zullen aan de hand van meegebrachte attributen over sm vertellen. Voorts praten zij over eigen ervaringen op sm-gebied en beantwoorden zij vragen uit het publiek. Eventueel is er ruimte voor discussie. Als daar voldoende belangstelling voor blijkt te bestaan, kan uit deze avond een mannen-sm groep voor Zuid-Nederland voortkomen. Aanvang 20.30 uur in het COC-pand, Koestraat 73, Tilburg.

ONDERZOEK NAAR DE RELATIE VAN HOMOSEKSUELE VROUWEN EN MANNEN TOT HUN OUDER(S).

Homostudies Utrecht zoekt homoseksuele vrouwen en mannen, die vragen willen beantwoorden over hoe zij hun homoseksuele voorkeur (al dan niet) hebben leren accepteren en hoe sindsdien de relatie tot hun ouder(s) zich heeft ontwikkeld. Wilt U meewerken aan dit onderzoek, of nadere informatie, bel of schrijf,

Jaap Geerlof
Homostudies Utrecht
Heidelberglaan 1
3584 CS Utrecht
kamer E 352
tel 030-534779

IK VOEL ME HELEMAAL NIET
LULLIG HOOR!

puzzel 5

CRYPTO - DOMINO

Puzzel Nr. 5

In volgorde als opgegeven te plaatsen !
Geen letters in de Cijferhokjes !

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
2											●	●		●
3		●		●	●		●	●		●		●		●
4		●		●	●		●							
5		●		●					●	●				
6							●		●	●	●		●	
7	●	●		●			●						●	
8							●	●		●		●	●	●
9	●	●	●		●		●	●						
10		●							●		●		●	●
11		●		●	●	●		●						
12					●	●					●		●	
13								●		●	●		●	
14	●		●		●		●	●		●	●		●	
15	●		●	●										

Horizontaal :

- Achter 2 : .Je kunt het in de kast doen maar ik zit er liever mee
- 4 . 't Krijgt eerst model door de coupe !
- 5 .Zelfs met 'n hoge hoed blijft 't een slijmbal !
.Kodak-Kado in 'n duister vertrek .
- 6 .Van deze vezelstof kun je hem wel geven .
- 7 .Tijdsduur van de waarheid ...
- 8 .Toen ik 'm in het vizier had miste 'k lorre !
- 9 .De cel in om dit vergrijp !
- 10 .Ik heb geen last van 'n galkei maar 't is wel erg naar !
- 11 .Wat leuk, Mam, dat raadsel !
- 12 .Hoge heren knippen het door en krijgen dan ook een decoratie .
.Op deze plek vond ik een snoer zonder begin .
- 13 .Dit watermens is min of meer mens .
- 15 .Dit is je reinste grondwerk , wat die man doet !

Vertikaal : Onder 2 : . 't Is een rookartikel, maar er valt niks meer te roken.
.Een dun laagje in de cinema .

- 3 . Dit zoembeest is nooit achter met z'n werk ! .
- 4 . Zonder die thee onder de struik was ik meer dan schor .
- 5 . Wat zouden ze in Caen met puistjes doen ?
- 6 . De KRO in feestkleding ! . Wat doet die rat in brandgang ?
- 7 . Deze landsgewoonte ?
- 8 . Ron was er ook bij, toen ik die edelsteen jatte ! .De kalkoen heeft hem van boven en van onder ! . Ze hebben wel air , die ierse rebellen !
- 9 . In de duitse cinema is een nederlandse Omroep vertegenwoordigd .
- 10 . Met die paardenkracht kun je in Brazilië betalen .
- 11 . In dat tijdperk kun je Romulus' moeder plaatsen ! . Mijn en/of dijn geeft dikwijls afgunst ! . Die tandwulf op de heide bleef 's weg .
- 12 . Wat ik wél vond van het snoer (12 Hor.) is het toppunt !
- 13 . Marcel van Dam kort en bondig ! .Ik zit te rotzooien met die noot .
- 14 . Eens tooi ik me van teen tot top ! . 't Was meen ik in Genua, toen het naïeve meisje haar schoenen ruilde !
- 15 . Houterig tuingereedschap zet z'n tanden in 't gazon .
- Met z'n centenbakje is de man heel wat waard ! . Die zangeres is steeds mäteloos met zichzelf ingenomen ! (!)

Bye and so long !

Alvin

DE N.V.I.H. COC AFDELING VENLO
bestaat uit een dagelijks bestuur en uit
de werkgroepen soos, stand, voorlichting,
Pink People, vrouwen, opvang en introductie,
AIDS en de werkgroep feest.

De WERKGROEPENRAAD, waarin alle werk-
groepen vertegenwoordigd zijn, vergadert
elke eerste donderdag van de maand om
19.30 uur, in de afdelingsruimte.
Deze vergaderingen zijn voor IEDEREEN
toegankelijk.

Post voor het COC Venlo kun je sturen aan:
Postbus 611
5900 AP Venlo

GIFTEN kun je kwijt op gironummer
5574187 t.n.v. penningmeesters COC Venlo

Telefoonnummers voor OPVANG EN INTRO
voor vrouwen: Anita 077-28781
voor mannen : Chris 077-22080

De N.V.I.H. COC STADSGROEP ROERMOND
bestaat uit het dagelijks bestuur en de
werkgroep opvang en introductie.

Telefoonnummers voor OPVANG EN INTRO
voor vrouwen: Gonny 04750-29362
voor mannen : Hub 04750-29257

ANDERE ADRESSEN EN TELEFOONNUMMERS

Stg. Alternatieve relatievorming
Lange Geer 44, 2611 PW Delft
tel.: 015-136631

Lesbische moeders en meemoeders
Postbus 52, 1482 ZH De Rijp
tel.: 020-119687 (na 20.00 uur)

Ouders van homoseksuele jongeren
tel.: 04950-34090 (vragen naar Toos)

Geslachtsziektenbestrijding
tel.: 077-40404

Landelijke Steun- en Actiegroep
Biseksualiteit afdeling Limburg
tel.: 077-49776